

Anne

— demet · 02 Nisan 2023

ANNEKar yüzüme vururkenTek başınalığımaGülümsüyorumBir tepenin az kenarındaGün yüzü görmemiş umutlarımla birlikteDüşüncelere gömüldümSoba çıtırtıları geliyor kulağımaBir çay kaynıyor üzerindeMis gibi anne kokuyorSıcacık düşüncelerArtık çok uzaklarda kaldıBirden irkiliyor tekbaşınalığımGariplik çöküyor düşüncelerimeGözyaşı pınarlarım devreye giriyor o anAğlıyorumAnnemin sözleri geliyor o an aklımaUyuşup durma oradaBoş duranı Allah ta sevmezKalk kızım kalkAnne ya kimin için kalkacağımÇok yalnızım anne çokNe olur sobayı yaksanYanına oturupSıcacık bir çay yapsan anneHiç üşümezdim artıkProtezlerim donmazdı o zamanAnneKızlarım sobanın başındaDolanırdıTek başınalığım anneBu tek başınalığım diyorumKanatıyor ellerimiAğlatıyor gözlerimiKar yüzüme vururken anneSoğuk duvarlar var yaÜzerime üzerime gelenÜşüyorum anneÜşüyorum ısıt beniNe olur anneYak sobayı da geleyim yanınaBir şey istemiyorumBir çay demle yeterYıllar öncesine dönmek istiyorumBen benden geçmediğiİçimde kıvılcımların yandığıÇiçeklerimin gülücükler saçtığıO günlerime anneGözlerim ağlıyor anneBu gece yineİçim acıyor annePencereden bile bakmıyorum artıkGece gözlerime vuruyorYorgunum anneBen çok yorgunumMahmurlaşıyorum artıkKar yüzüme yüzüme vururkenDemet Akyürek.